

Doc.RNDr.P.Kraft,CSc.
Předseda komise
PřF UK v Praze
Albertov 6
Praha 2

Posudek oponenta bakalářské práce Tomáše Novotného „Vznik a rozšíření propláštěk v hlavní hnědouhelné sloji mostecké pánve“

Jedná se sice o práci rešeršní, která nepřináší systematicky sbíraná nová data, ale autor, vzhledem k neúplnosti literatury zvláště o sedimentárních propláštěcích, vhodně doplnil rešerši vlastními terénními pozorováními a fotodokumentací.

V úvodu práce je správně zdůrazněn značný význam propláštěk jak z hlediska korelace, pánevní analýzy, rekonstrukce paleoprostředí o paleogeografie. Druhá kapitola definuje přehledně základní pojmy, probírá vulkanické i sedimentární propláštěky, jejich možnou genezi a uvádí hojně příklady z literatury z jiných pánví. Třetí kapitola popisuje podrobně geologii oherského riftu a stratigrafii mostecké pánve. Zabývá se i geochemií sedimentů. Čtvrtá kapitola tvoří jádro práce – věnuje se uhelným propláštěčkám mostecké pánve. Detailně popisuje propláštěky spodní, střední i svrchní lávky uhelné sloje na Bílinsku a jejich vztah k sedimentárním procesům. Závěr práce shrnuje přehledně získané poznatky o uhelných propláštěcích obecně i o sedimentárních propláštěcích hlavní sloje mostecké pánve.

Autorem navrhované dělení sedimentárních propláštěk na dva genetické typy – propláštěky jako povodňové sedimenty vznikající při říční záplavě a propláštěky jako produkty jezerní záplavy – je bezpochyby originálním přístupem k problematice a jeví se jako logické. Lze ho brát jako pracovní hypotézu, která bude ověřována např. diplomovou prací. Precizní definování kritérií (diagnostických znaků) bude vyžadovat ještě detailní studium sedimentárních struktur a procesů, petrologie, mineralogie, geochemie a faciálních vztahů.

Mezi formální nedostatky práce patří:

Kvalita některých převzatých obrázků není nejlepší, ale všechny jsou čitelné a srozumitelné.

Autor má občas potíže se správným citováním zdrojů. Správně má být v textu citováno Fulton et al. 1995, Rajchl a Uličný 2005, Rajchl et al. 2008a, b; Elznic et al. 1998.

Práce citované v textu jsou většinou v seznamu literatury, chybí pouze Dvořák-Mach 1999, v seznamu literatury je naopak navíc řada v textu necitovaných prací jako Bůžek et al 1992, Cajz et al 2009, Francis 1985, Hurník 1982, Chlupáč et al 2002, Kvaček et al 2004, Lyons et al 1994, Mach 1994, Vachtl 1989.

Závěrem lze konstatovat, že práce přehledně pojednává téma a cituje moderní literaturu, celkem 51 původních prací. Autor zvládnul i pokročilou sedimentologickou literaturu. Nejsou zde zásadní věcné nedostatky, jazykově je práce na dobré úrovni jen s občasnými překlepy. Podle mého názoru práce bez problémů splňuje standardy bakalářských prací a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze, 14.9.2011

Mgr. Karel Martínek, Ph.D.